

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 27 päivänä lokakuuta 1997,

neuvoston direktiivissä 96/23/EY säädettyjen näytteenottotasojen ja -taajuuksien vahvistamisesta tiettyjen aineiden ja niiden jäämien valvomiseksi tietyissä eläintuotteissa

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(97/747/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä ja direktiivien 85/358/ETY ja 86/469/ETY sekä päätösten 89/187/ETY ja 91/664/ETY kumoamisesta 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/23/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo, että

direktiivin 96/23/EY liitteessä IV vahvistetaan näytteenottotasot ja -taajuudet tietyille liitteessä II luetelluille eläville eläimille ja tuotteille sekä annetaan komission tehtäväksi määrittellä ne tiettyjen muiden eläintuotteiden osalta,

direktiiveissä 89/662/ETY, 90/425/ETY, 90/675/ETY ja 91/496/ETY tarkoitettujen eläinlääkärintarkastusten ja -valvonnan rahoittamisesta 29 päivänä tammikuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/73/ETY⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/43/EY⁽³⁾ liitteessä B, vahvistetaan maksut direktiivissä 96/23/EY säädettyjen eläviä eläimiä ja eläintuotteita koskevien tarkastusten varmistamiseksi,

nykyisistä kansallisista toimenpiteistä ja komissiolle nykyisten yhteisön sääntöjen mukaisesti toimitetuista tiedoista saadun kokemuksen perusteella näytteenottotasot ja -taajuudet olisi vahvistettava eläintuotteille, joita ei vielä mainita direktiivin 96/23/EY liitteessä IV,

tämän päätöksen säännökset näytteenottotasojen ja -taajuuksien vahvistamisesta olisi sisällytettävä jäämien valvontaa koskeviin suunnitelmiin viimeistään vuonna

1999 suunnitellun ajan tasalle saattamisen yhteydessä, joka jäsenvaltioiden on toimitettava ennen 31 päivää maaliskuuta 1999, ja

tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TAMAN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Näytteenottotasot ja -taajuudet tiettyjen aineiden ja niiden jäämien valvomiseksi maidossa, munissa, kaninlihassa sekä luonnonvaraisen ja tarhatun riistan lihassa sekä hunajassa vahvistetaan tämän päätöksen liitteessä, jolla täydennetään direktiivin 96/23/EY liitteessä IV vahvistettuja näytteenottotasoja ja -taajuuksia.

2 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tasojen ja taajuuksien on vastattava ajantasaisesti valvontasuunnitelmia, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava vuonna 1999.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 27 päivänä lokakuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10

⁽²⁾ EYVL L 32, 5.2.1985, s. 14

⁽³⁾ EYVL L 162, 1.7.1996, s. 1

LIITE**1 LUKU****MAITO****1. Nautaeläinten maito****A. Näytteenottovaatimukset**

- Jokaisen virallisen näytteen on oltava toimivaltaisten viranomaisten ottama siten, että aina on mahdollista jäljittää maatala, jolta maito on peräisin.
- Näytteet voidaan jäsenvaltioiden valinnan mukaan ottaa:
  - a) joko maatilalla tilasäiliöstä tai
  - b) meijereissä, ennen maitoauton tyhjentämistä.
- Direktiivin 96/23/EY liitteessä I olevissa ryhmän B alaryhmässä 3 a, b ja c mainittujen aineiden tai jäämien osalta voidaan hyväksyä poikkeus edellä mainitusta alkuperätilan jäljitettävyyttä koskevasta periaatteesta.
- Näytteet on otettava ainoastaan raakamaidosta.

Näytteen koko riippuu käytetystä määrittämenetelmästä.

B. Näytteenottotaso ja -taajuus

Vuosittain on otettava vähintään 1 näyte 15 000 tonnia vuotuista maidontuotantoa kohti, mutta kuitenkin vähintään 300 näytettä.

Seuraavaa jakoa on noudatettava:

- a) 70 prosenttia näytteistä on analysoitava eläinlääkkeiden jäämät. Tässä tapauksessa jokaisesta näytteestä on tutkittava vähintään neljä eri yhdistettä vähintään kolmesta ryhmästä, jotka kuuluvat direktiivin 96/23/EY liitteessä I olevan ryhmän A alaryhmän 6 ja ryhmän B alaryhmän 1, 2 a ja 2 e.
- b) 15 prosenttia näytteistä on analysoitava neuvoston direktiivin 96/23/EY liitteessä I olevan ryhmän B alaryhmään 3 kuuluvat jäämät.
- c) Loput näytteet (15 prosenttia) on tutkittava jäsenvaltion tilanteen mukaisesti.

2. Muiden eläinlajien maito (lampaat, vuohet, hevoseläimet)

Jokainen jäsenvaltio määrittelee näiden eläinlajien maidosta otettavien näytteiden määrän tuotannon tason ja havaittujen ongelmien mukaan. Näiden eläinten maito on sisällytettävä näytteenottosuunnitelmaan nautaeläinten maidosta otettujen näytteiden lisäksi.

2 LUKU**MUNAT****1. Kananmunat****A. Näytteenottovaatimukset**

- Jokaisen virallisen näytteen on oltava toimivaltaisten viranomaisten ottama siten, että kaikissa tapauksissa on mahdollista jäljittää maatala, jolta munat ovat peräisin.
- Näytteet voidaan jäsenvaltioiden valinnan mukaan ottaa:
  - a) joko maatilalla tai
  - b) pakkaamosta.
- Näytteen koko on oltava vähintään 12 munaa tai enemmän määrittämenetelmistä riippuen.

B. Näytteenottotaso ja -taajuus

Vuosittain on otettava vähintään 1 näyte 1 000 tonnia syötäväksi tarkoitettujen munien vuosituotantoa kohti, mutta kuitenkin vähintään 200 näytettä. Kukin jäsenvaltio voi päättää näytteiden jakautumisesta teollisuutensa rakenteen mukaan, ottaen erityisesti huomioon alan integroitumisen tason.

Vähintään 30 prosenttia näytteistä on otettava niissä pakkaamoissa, jotka toimittavat suurimman osuuden munista elintarvikkeena käytettäväksi.

Seuraavaa jakoa on noudatettava:

- 70 prosentista näytteistä on tutkittava vähintään yksi yhdiste kustakin seuraavista ryhmistä: direktiivin 96/23/EY liitteessä II mainitut ryhmän A alaryhmä 6, ryhmän B alaryhmä 1 ja 2 b.
- 30 prosenttia näytteistä on tutkittava kyseisen jäsenvaltion tilanteen mukaan, mutta näihin tutkimuksiin on sisällyttävä direktiivin 96/23/EY liitteessä I olevaan ryhmään B alaryhmään 3 a kuuluvien aineiden määrittämiä.

2. Muun siipikarjan munat

Jokainen jäsenvaltio määrittelee näiden lajien munista otettavien näytteiden määrän tuotannon tason ja todettujen ongelmien mukaan. Näiden lajien munat on sisällytettävä näytteenottosuunnitelmaan kananmunista otettujen näytteiden lisäksi.

3 LUKU

KANINLIHA SEKÄ LUONNONVARAISEN JA TARHATUN RIISTAN LIHA

1. Kaninliha

A. Näytteenottovaatimukset

Yhteen näytteeseen sisältyy yksi tai useampi eläin samalta tuottajalta käytettävästä määritysmenetelmästä riippuen.

- Jokaisen virallisen näytteen on oltava toimivaltaisten viranomaisten ottama siten, että aina on mahdollista jäljittää maatala, jolta kanit ovat peräisin.
- Näytteet voidaan kunkin jäsenvaltion kanintuotannon rakenteen mukaan ottaa:
  - a) joko maatilalla tai
  - b) rekisteröidyissä teurastamoissa (jotka määritellään neuvoston direktiivissä 91/495/ETY (1)).

Rajoittamatta direktiivin 96/23/EY säännösten soveltamista joitakin lisänäytteitä voidaan ottaa maataloilla juomavedestä ja rehuista kiellettyjen aineiden valvomiseksi.

B. Näytteenottotaso ja -taajuus

Vuosittain on otettava vähintään 10 näytettä 300 tonnin vuosituotantoa kohti (teuraspainona) ensimmäisten 3 000 tonnin tuotannon osalta, ja sen jälkeen 1 näyte kutakin 300 tonnia kohti.

Seuraavaa jakoa on noudatettava: (ks. direktiivin 96/23/EY liite I):

- Ryhmä A: 30 prosenttia kaikista näytteistä
    - 70 prosentista on tutkittava ryhmän A alaryhmän 6 aineet
    - 30 prosentista on tutkittava ryhmän A muiden alaryhmien aineet.
  - Ryhmä B: 70 prosenttia kaikista näytteistä
    - 30 prosentista on tutkittava ryhmän B alaryhmän 1 aineet
    - 30 prosentista on tutkittava ryhmän B alaryhmän 2 aineet
    - 10 prosentista on tutkittava ryhmän B alaryhmän 3 aineet
- Loput näytteet on tutkittava jäsenvaltion tilanteen mukaisesti.

Näitä lukuja tarkastellaan uudelleen kahden vuoden kuluessa tämän päätöksen tekemisestä.

2. Tarhattu riista

A. Näytteenottovaatimukset

Näytteen koko riippuu käytetystä määritysmenetelmästä.

Näytteet on otettava lihaa käsittelevistä laitoksista. Eläimet tai niiden liha on pystyttävä jäljittämään alkuperätilalle asti.

Rajoittamatta direktiivin 96/23/EY säännösten soveltamista joitakin lisänäytteitä voidaan ottaa maataloilla juomavedestä ja rehuista kiellettyjen aineiden valvomiseksi.

(1) EYVL L 268, 24.9.1991, s. 41

B. Näytteenottotaso ja -taajuus

Vuosittain on otettava vähintään 100 näytettä.

Seuraavaa jakoa on noudatettava:

— Ryhmä A: 20 prosenttia kaikista näytteistä

Suurin osa näytteistä on tutkittava ryhmän A 5 ja 6 alaryhmän yhdisteiden varalta.

— Ryhmä B: 70 prosenttia kaikista näytteistä

seuraavaa jakoa on noudatettava:

30 prosentista on tutkittava ryhmän B alaryhmän 1 aineet

30 prosentista on tutkittava ryhmien B alaryhmän 2 a ja b aineet

10 prosentista on tutkittava ryhmien B alaryhmän 2 c ja e aineet

30 prosentista on tutkittava ryhmän B alaryhmän 3 aineet.

Loput näytteet (10 prosenttia) on tutkittava jäsenvaltioiden kokemuksen perusteella.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot elintarvikkeeksi tarkoitetun tarhatun riistan lihan vuotuisesta tuotannostaan. Edellä mainittuja lukuja tarkastellaan näiden toimitettujen tietojen perusteella uudelleen yhden vuoden kuluessa tämän päätöksen tekemisestä.

3. Luonnonvarainen riista**A. Näytteenottovaatimukset**

Näytteen koko riippuu käytetystä määritysmenetelmästä.

Näytteet on otettava lihaa käsittelevissä laitoksissa tai metsästyspaikalla.

Ruhot on pystyttävä jäljittämään metsästysalueelle.

B. Näytteenottotaso ja -taajuus

Vuosittain on otettava vähintään 100 näytettä.

Nämä näytteet on otettava kemiallisten aineiden jäämien määrittystä varten.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot elintarvikkeeksi tarkoitetun luonnonvaraisen riistan lihan vuotuisesta luonnollisesta tuotannostaan. Näytteiden vähimmäismäärää tarkastellaan näiden tietojen perusteella uudelleen yhden vuoden kuluessa tämän päätöksen tekemisestä.

4 LUKU**HUNAJA****A. Näytteenottovaatimukset**

Näytteen koko riippuu käytetystä määritysmenetelmästä.

Näytteet voidaan ottaa kaikissa tuotantoketjun vaiheissa edellyttäen, että näyte voidaan jäljittää hunajan alkuperäiselle tuottajalle asti.

B. Näytteenottotaso ja -taajuus

Vuosittain on otettava vähintään 10 näytettä 300 tonnin vuotuista tuotantoa kohti ensimmäisten 3 000 tonnin tuotannon osalta, ja sen jälkeen 1 näyte kutakin 300 tonnia kohti.

Seuraavaa jakoa on noudatettava:

— Ryhmän B alaryhmä 1 ja ryhmän B alaryhmä 2 c: 50 prosenttia kaikista näytteistä

— Ryhmän B alaryhmä 3 a, b ja c: 40 prosenttia kaikista näytteistä.

Loput näytteet (10 prosenttia) on tutkittava jäsenvaltioiden kokemuksen perusteella. Erityisesti on kiinnitettävä huomiota mykotoksiineihin.